

dintre ceruri de tei și castani

Mariana Fulger

cineva și-a scris dorul în călcâi
cerul în umărul meu
verde greu simt a arbore în ploi
cineva întreabă
e pasul umbră de nor?
cineva nu va ști niciodată să-i răspundă
cu sine de mână
cineva merge prea năuc de toate
și nu e nimeni să-i spună
- hei, omule năuc,
cine ești tu, cine umbra?
cineva atinge umărul timpului a trecere
cineva a rămâi
o adiere - poate umbra umbrei teilor
și a coacăzilor, și a vișinilor
și șoapta scrisă în roua clipelor
din cântul mierlelor și cântul zărilor
cineva merge înaintea visului meu
un om și o umbră
cu acte albe de umbră
îl strig străine și râde: sunt eu
din coșul plin ochi
cu stele ce mor uneori
și stele despre care nu poate ști nimeni
nume mii trebuie să fi primit până acum
eu râd și îmi răsfir pletele
și degetele
cu umbrele pe ziduri
ca niște iederî însetate continuu de lumină
și scriu, scriu
alb cuvânt să mai aleagă
drumuri cu inima lor
să aibă nin-soare
dacă prea-ploaie vor ști ochii lor,
și parfum de pruncie
cu abur de pită vie
în ștergar cu flori de in
împletit nu în trei, nu în patru
în a sufletului harpă
și ani mii
dintre ceruri de tei și castani

Copyright Mariana Fulger